

Miesądz

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski, muz.: Jerzy Stachurski

Jesz rôz më jesmë dwòje sami w smrokù dnia
Tak długò të bël jes mie leno w mòjèch snach,
Mòże jesz wzéńdze miłotë słuńce
Pò tak kòmùdnëch dniach.

Wieleż jò razy bëła wëszłò na ten mól
I smãtno wzëra w tã bezgrãczną pùstą dól
Tëli to trwało, jaż rôz sã stało,
że skùńcił sã mój żól.

Ref. Nad nama blészczì miesądz
Tak jakbë chcòł nóm przësac,
Że leno dlò nas swiécy
I w sercach rozniécò miłosną hëc.

Letëchny wiaterk niese lubné słowa te:
Jò chcã jic wespól pòprzez wszëtczé mòje dnie,
Dzelëc sã z tobą szczescym, jadłobą -
Le dlò se jesmë më.

Ref. Nad nama blészczì miesądz
Tak jakbë chcòł nóm przësac,
Że leno dlò nas swiécy
I w sercach rozniécò miłosną hëc.

Tëli to trwało, jaż rôz sã stało,
żë skùńcił sã mój żól.

Nad nama blészczì miesądz
Tak jakbë chcòł nóm przësac,
Że leno dlò nas swiécy
I w sercach rozniécò miłosną hëc.

Nad nama blészczì miesądz
Tak jakbë chcòł nóm przësac,
Że leno dlò nas swiécy
Bë razã nóm bëło szczeslëwie żëc.

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski, muz.: Jerzy Stachurski

Księżyc

Jesteśmy znów we dwoje w zmierzchu dnia
Tak długo miałem Cię jedynie w moich snach
Być może wszędzie jeszcze słońce miłości
Po tak ponurych dniach.

Ileż to razy wychodziłam na to miejsce
I ze smutkiem wyglądałam w bezgraniczną pustą dal
Tyle to trwało aż raz się stało,
że zakończył się mój smutek.

Ref. Nad nami łśni księżyc
Tak jakby chciał nam przysiąc,
Że tylko dla nas świeci
I w sercach rozpala miłości żar,

Przymilny wietrzyk niesie te słowa czułe:
Chcę z tobą iść przez wszystkie me dni.
Dzielić się tobą szczęściem, żalością –
Jesteśmy tylko dla siebie.

Ref. Ref. Nad nami łśni księżyc
Tak jakby chciał nam przysiąc,
Że tylko dla nas świeci
I w sercach rozpala miłości żar,

Tyle to trwało aż raz się stało,
że zakończył się mój smutek.

Ref. Nad nami łśni księżyc
Tak jakby chciał nam przysiąc,
Że tylko dla nas świeci
By razem nam szczęśliwie się żyło.

Tłum. z jęz. kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski